

Algının Bülbulü

– edward34 · 12 Ocak 2013

hayrettin taylan

belirsizlik kavında ekinokslara inat yakışlarım var
bütünsel bir amaç sevmek, severek yaşlanmak aleviyim
bensin yangın yeri, sensin yanıklarım, merhemlerimin meryemisin
yaryüzüne geldim, beni al sıcak oyunlarına
sevgisiz kalmış öksüz bir çocuk gibiyim istanbul sokaklarında
sensiz kalmış yetim bir ceylan gibi gezer uzaklarım
kavın var yüreğimde, dünyanın kibrit çöpü
yaktım senin için, dahası sevmek için

2...

yok olmayı var olmağa sobeleyen algının ritmiyim
geleceklerin okulundayım, ders sonsuzluğun sensizliği
ulaşabilmek için ders notlarına dünyadan bir dönüş istedim
istedim ki sende dönesin aşkı çevreleyen dünyamın etrafında
denenmiş tutkuların sığağında sarmanı istedim
bilenmiş bir ruhun derinliğinde sızılarını istedim
hiçliğin hiç bilinmeyen denkleminde istedim hoşluğunu
sevilşler serpildi yüreğime, ısınmış bir hale meftun kaldım
yok oluşların biletini kesti kesif bakışın
tezatlığın canını okudu aşkın zâtı
konu kapanmıştır, aşk içeriye alınmıştır

3...

melankolik ermişin çardağında yanar gözlerin
kişiliğinin ışıltısında kendimle aydınlanır öz'lerim
kapsamı genişler sensizliğin
her yerde,yer yerde çeker yalnızlık
emanet bırakıldığım yüreklerden toplar azizler!
sukunet ister erdemlilik, aşka ilaç olur azizeler
işteş bir ünlemin damlasında yıkanır vicdanım
ezilir vebalimin koçanları
acını alacak kadar zenginim diye
bütün acıları neden bende topladın

4...

soğuşmaları biter bahtındaki magmanın
açlıkları biter , y'amacındaki buzulların
tezatlara ,ayna düşlerin taranır belirsizlik burgacında
dönencelere döndü dünler, yarin en güzel gece
tohumların özünden filizlenir sevi dünyan
dimağın raksına geldi senden başka, benden başka her ben
imkansızlık serasında yetişen alemin meyvesine aşk olur ben
şanssızlık terasında düşen , düşlerin yerinde yara olur ben
sensizlik derinliğinde diplerini boyar, algının bülbulü
okur beni, sever seni, yaşatır dünyayı